

Til lovforslag nr. L 151. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 16. december 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag

(Forhøjelse af adoptionstilskuddet m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i et møde og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Flertallet anmoder socialministeren om, eventuelt i samarbejde med Civilretsdirektoratet, nøje at følge udviklingen i de formidlende organisationers administrationsomkostninger og gebyrer.

Dette skal ske med henblik på at opfylde forudsætningen, som er nævnt i lovforslagets bemærkninger, om, at forhøjelsen af adoptionstilskuddet ikke må medføre en forhøjelse af de gebyrer m.v., som de formidlende organisationer opkræver i forbindelse med de enkelte adoptioner.

Flertallet anmoder endvidere om, at socialministeren informerer udvalget om udviklingen i de nævnte administrationsomkostninger og gebyrer i begyndelsen af folketingsåret 1993-94.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Fremskridtspartiet mener, at ægtefæller, der begge er mellem 25 og 50 år, skal kunne adoptere børn uden de omfattende papirformaliteter, der nu er knyttet til alle adoptionssager uanset barnets race, tro eller nationalitet.

Fremskridtspartiet er imidlertid af princip imod tilskud og derfor også imod tilskud til

adoption af børn. I den forbindelse skal nævnes, at Fremskridtspartiet også er imod alle de andre former for tilskud, der gives i forbindelse med børn.

Hvis en familie ønsker at få børn, må familien selv betale de omkostninger, der er ved at have børn, herunder prioritere deres udgifter. Kan en familie, efter at den har fået børn, ikke klare sig selv, herunder børnene, må den individuelt søge hjælp efter den sociale lovgivning, således at det kun er personer med et reelt behov, der får hjælp.

Med den nuværende udformning betyder lovgivningen på en række områder, at der gives tilskud til en række familier, som nemt kunne klare sig uden.

Det eneste, der opnås, er, at der skal opkræves langt mere i skat, og at der dermed skabes langt flere personer, der har behov for sociale hjælpeforanstaltninger. Med andre ord en ond cirkel, der må og skal brydes, hvis man ikke skal ende med et samfund med 100 pct. skat og nul aktivitet.

I det konkrete forslag oplyser socialministeren i bemærkningerne, at lovforslaget vil betyde en merudgift på 6,2 mio. kr. Tallet når man frem til ved at fordoble det beløb, der bruges i dag, idet tilskuddet til den enkelte fordobles fra 15.000 kr. til 30.000 kr.

Alene en forsigtig beregning viser, at 450 familier (Socialministeriets tal) gange 15.000 kr. vil give mere end de 6,2 mio. kr., nemlig 6,75 mio. kr. Ministeren tager således fejl, og desuden vil der alt andet lige blive flere ansøgere,